

RRTF objavljuje posljednje statistike implementacije imovinskih zakona

Danas su agencije koje su angažirane na ispunjavanju Plana za provedbu imovinskih zakona – PLIP (OHR, OSCE, UNHCR, UNMIBH i CRPC) objavile da je do kraja oktobra ukupna stopa provedbe imovinskih zakona porasla na 37% u BiH. U Federaciji je riješeno 46% slučajeva, u Republici Srpskoj 27%, te 33% u Brčkom.

Drugim riječima, od 129.366 domaćinstava koja su podnijela zahtjev za povrat imovine u Federaciji, njih 59.543 se vratilo u posjed imovine, dok je u Republici Srpskoj od 120.087 slučajeva riješeno 31.896. Ukupno, od 256.328 podnosilaca zahtjeva 93.698 se vratilo u posjed svoje imovine.

Amandmani na imovinske zakone, koje je donio Visoki predstavnik prošle sedmice odmah stupaju na snagu. Ovi amandmani, kao i čvrsto opredjeljenje i kontinuirane aktivnosti svih organa vlasti uključenih u taj proces će, bez sumnje, doprinijeti ubrzanju provedbe i rješavanja imovinskih zahtjeva širom BiH.

Međunarodna zajednica će i dalje stambenim organima vlasti pomagati u implementaciji administrativnih sistema, koji su nepristrasni i transparentni. Jedna od komponenti ove aktivnosti je kratkoročno angažiranje službenika za unos podataka od strane OSCE-a koji će pružati pomoć pri izradi hronoloških spiskova slučajeva za obradu. Rad ovih službenika za unos podataka u općinama je pomogao PLIP-u u identificiranju velikog broja slučajeva u kojima su zahtjevi koji se odnose na uništenu imovinu pogrešno izračunati u statističkim podacima PLIP-a.

U slučaju statističkih podataka za ovaj mjesec, očigledan porast od 3% rezultat je kombinacije korektivnih mjera i napretka kojeg ostvaruju lokalni organi vlasti u rješavanju zahtjeva.

Vezano za komentar iz saopštenja za javnost koji se odnosi na

povećanje od 3%:

Jedinica PLIP-a je zatražila od stambenih organa da isključe podatke koji se odnose zahtjeve, odluke i izvršeni povrat uništene imovine (kao i poslovnih prostora i zemljišnih parcela) iz statističkih podataka s obzirom da PLIP svoju pažnju usmjerava samo na imovinu za stanovanje.

Bilo je jednostavno isključiti podatke o donešenim odlukama i izvršenom povratu uništene imovine iz statističkih podataka, a stambeni organi su to postepeno radili.

Međutim, kako bi se iz ukupnog broja podnešenih zahtjeva u općini isključili podaci koji se odnose na zahtjeve za povrat uništene imovine, stambeni organi bi prvo morali obraditi zahtjeve (kako bi znali da li se zahtjev odnosi na uništenu imovinu ili ne). To je bilo teško provesti u praksi, i mnogi stambeni organi to nisu radili. Dešavalo se da u mnogim općinama podaci o uništenoj imovini nisu bili isključeni iz podataka koji se odnose na zahtjeve za povrat već iz podataka koji se odnose na povrat imovine, što znači da je omjer implementacije bio manji nego što je trebao biti (omjer implementacije = broj zahtjeva podijeljen sa brojem slučajeva u kojima je ostvaren povrat imovine). Službenici za unos podataka su identificirali sve zahtjeve koji se odnose na uništenu imovinu i isključili ih iz ukupnog broja podnešenih zahtjeva, što je za rezultat imalo dijeljenje manjeg broja sa brojem slučajeva u kojima je ostvaren povrat imovine, čime je omjer implementacije uvećan.